

Гість номера

Пригадуєте, як там у футбольному фольклорі: «Було у батька троє дітей. Двоє розумних, а третій...» Продовжувати, гадаю, не варто. Так ось, щось подібне – аж ніяк не про нашого співрозмовника.

Незважаючи на молодість, його життєві стежки, здобутки – передусім руйнування певного стереотипу, про футболістів, який у масі своїй, як це не прикро, вкоренився у свідомості багатьох. Це – свідчення протилежного, і радше приклад для інших. Так, він достатньо прислужився грі мільйонів. Та й нині залишається в «обоймі», щоправда в іншій якості. Найголовніше, не загубився колишній гравець у житті після футбольному. І як справжній спорт овець за суттю та духом продовжив підкорювати нові висоти у справі не менш цікавій та важливій, здобувати яскраві звитяги та досягати успіхів.

Сьогодні гостем номера є Любомир Маланюк. Про все інше він охоче погодився розповісти читачам «Матчу. РВ».

Продовження на 4-5 стор.

ВПЕРШЕ В ІСТОРІЇ...

Баскетбольний клуб «Говерла» минулого вікенду вперше у своїй історії приймав участь у «Фіналі 4-х кубка Суперліги з баскетболу». Цьогоріч організатори змагань вирішили провести турнір у Львові. Можу додати, що з місцем проведення організатори не помилились. Два дні поспіль палац спорту «Галичина» був переповнений. Хоча це й не дивно, адже у суботу на вболівальників чекало «галицьке дербі» між «Політехнікою» та «Говерлою».

Продовження на 6 стор.

**Старт чемпіонату - 7 квітня!!! Кубок федерації змінює формат!!!
УСЕ ПРО ПОЧАТОК ФУТБОЛЬНОГО СЕЗОНУ 2013.**

ПЕРЕДПЛАТА 2013 ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Вартість передплати на 1 місяць - 10.30 грн

Вартість передплати на 3 місяці - 30.90 грн.

Вартість передплати на півроку - 61.80 грн.

+ потрібно оплатити поштовий збір - від 0.9 грн

до 3.90 грн в залежності від терміну передплати.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 49779.

погода

02.02 + 3 уночі + 7 вдень. Дощ.
 03.02 + 1 уночі + 2 вдень. Опади.
 04.02 - 2 уночі + 2 вдень. Сонячно.
 05.02 + 4 уночі + 8 вдень. Сонячно.
 06.02 + 1 уночі + 4 вдень. Опади.
 07.02 - 3 уночі + 2 вдень. Опади.
 08.02 - 4 уночі о вдень. Опади.
 09.02 - 8 уночі - 4 вдень. Без опадів.

«МАТЧ. Районний вісник» видається з квітня 2010 р. Засновник та видавець

Капусняк В.В.

Свідоцтво про державну реєстр.

№ ІФ-580-118р від 25 травня 2010р.

Р/рахунок 26008112921, у ВАТ РБ «АВАЛЬ» м.Київ, МФО 380805, код 3062006995.

Газету віддруковано у друкарні П.П. Гавриленко Н.Я. Зам. № 50_3. Друк офсетний. Тираж - 1000 примірників. Ціна - договірна.

Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій і має право на скорочення та редагування оригіналів. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами ведеться тільки на шпалтах газети. Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

©Передрук або копіювання матеріалів або будь-якої частини матеріалів дозволяється тільки з письмового дозволу редакції.

Для зв'язку:

e-mail: match.rv@gmail.com;

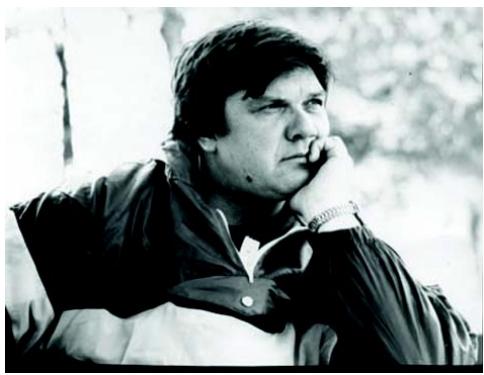
rvisnuk@yahoo.com

Телефони редакції: 094 922-80-75,

067 779-94-79, 066 124-20-42

0342 73-50-75,

При створенні газети використовувались матеріали із інтернет-сайтів: ФК «Енергетик», Футбол Івано-Франківщини, Футбол Рогатинщини, Футбольна Городенківщина, Богородчанський футбол, Надвірнянський футбол, Галицький футбол, Прем'єр-Ліги, НФК Ураган.

Футбол був справою його життя

Вельмишановні добродії!

Час пливе невблаганно швидко, наче і непомітно, залишаючи у наших серцях пройдені рубежі, події, спогади... і пам'ять.

У квітні 2013-го виповниться три роки, як немає з нами Івана Михайловича Краснечького – людини, для якої футбол став справою життя і служінню якому Він віддав себе без останку.

Іван Краснечький – один з представників «золотого» покоління прикарпатських спартаківців, які принесли гучну славу нашому футболу на рубежі 1960-1970 рр. минулого століття.

Краснечький – тренер також досяг чималих успіхів, підготувавши не один десяток гравців для професійних клубів. Добру пам'ять залишив про себе наставник в уболівальників тих міст і містечок, з колективами яких він працював. Саме під його орудою івано-франківське «Прикарпаття» 1991 року вибороло перепустку до вищої ліги чемпіонату незалежної України.

На вшанування світлої пам'яті нашого краянина, Засłużеного працівника фізичної культури і спорту України Івана Краснечького з 2011 року проводиться футбольний турнір дитячих команд. За головний приз змагань сперечаються 13-ти річні футbolisti спеціалізованих спортивних шкіл. Якщо в пілотному проекті взяли участь вісім місцевих колективів, то за рік, окрім господарів, квартету представників обласного центру, команд Богородчанської РДЮСШ та «Колос» Братківці, на гостинну прикарпатськую землю завітала поспарингуватися наші географічні сусіди – футбольні дружини із Закарпаття та Буковини. Завдячуєчи участі у турнірі гостей у 2012-му дитячі баталії мали статус Всеукраїнських змагань. Загальна кількість команд, які упродовж двох років приймали участь у «Меморіалі Івана Краснечького», вже сягнула 10-ти.

Турнір поступово стає подією в спортивному житті Прикарпаття. Нові дитячі змагання допомагають командам спортивних шкіл належним чином підготуватися до майбутніх обласних та Всеукраїнських змагань дитячо-юнацької футбольної ліги. Зокрема, тренери СДЮШОР «Прикарпаття» через призму цих баталій мають змогу проводити відбір юних футболістів для навчання у ліцеїческих класах.

17-18 травня 2013 року на малій Батьківщині видатного футболіста і тренера, педагога-новатора І. Краснечького в с. Братківці Тисменицького р-ну та в м. Івано-Франківську проходитимуть матчі третього за ліком турніру, присвяченого його пам'яті. Учасниками «Меморіалу» цьогоріч стануть юні футболісти 2000 р.н.

Організатори змагань – колишні партнери і вихованці, друзі, рідні і близькі, шанувальники ігрового та тренерського таланту Івана Краснечького звертаються з проханням допомогти коштами на проведення дитячих футбольних баталій.

Наші реквізити:

р/р №26006000008092, в Івано-Франківському відділенні Укрсоцбанку
 Код: 25598470; МФО - 300023

Отримувач: обласний благодійний фонд «Прикарпатський футбол»

Для «Меморіалу І. Краснечького – 2012»

Контактний тел.: (0342) 75-75-14 (СДЮШОР «Прикарпаття»)

Довідка:

Іван Краснечький народився 18 травня 1945 р. в с. Братківці.

Ігрove амплуа – воротар.

Виступав за команди: «Спартак» Івано-Франківськ, СКА Львів, «Фрунзенець» Суми. Понад два десятиліття плідно працював з юними футболістами. Закінчив Вищу школу тренерів у Москві. Очолював низку професійних клубів: «Закарпаття» Ужгород, «Прикарпаття» Івано-Франківськ, «Верес» Рівне, СК «Миколаїв» та ін., а також аматорські колективи Перегінська, Надвірна, Богородчан, Ямниці...

Заслужений працівник фізичної культури і спорту України.

Помер 24 квітня 2010 р.

Продаю плати плавного гасіння світла в салоні автомобіля.
Додаткова інформація за тел. 050 373 44 80 або 096 940 26 80 Володимир

Легальна робота в Польщі.

Підготовка документів для відкриття робочих та шенген-віз (повний пакет).

Запис у візovий центр.

Тел. 096-140-80-80, Тел. 099-960-40-50
 Ліц. МСПУ АВ 585204 від 07.08.12

MATCH-RV.AT.UA

ПРО СТАРТ ЧЕМПІОНАТУ: відбулося засідання комітету з проведення змагань ІФФФ

У вівторок в обласній федерації футболу відбулося засідання комітету з проведення змагань ІФФФ. На цьому засіданні були попередньо узгоджені календарі та формати змагань. Правда все - з приміткою «в залежності від кількості команд». Тобто вже після збору представників команд та офіційного підтвердження їх участі в чемпіонаті можна буде реально говорити про календар та дати.

Початок розіграшу ювілейного - 20-го розіграшу Кубка Підгір'я - орієнтовно 16 березня (в залежності від складу команд). Заявка та презентація турніру відповідно - 15 березня.

Завершення розіграшу Кубка Підгір'я - 24 березня - фінал.

Заявка команд на чемпіонат - 26 березня-6 квітня.

Початок сезону - 7 квітня.

Кубок області перший етап - 18 квітня.

Кубок області 2 етап 1/4 фіналу - 23 травня.

Кубок області 1/4 фіналу - 20 червня.

Завершення першого кола чемпіонату та першості області - 30 червня.

Кубок області півфінали 7 та 15 серпня.

Кубок області фінал - 24 серпня.

Початок другого кола чемпіонату та першості області з футболу - 4 серпня.

Завершення другого кола - листопад (в залежності від складу команд).

Суперкубок області - орієнтовно 14 листопада.

Резервний день - середа.

Нарада з представниками футбольних клубів (команд) учасників чемпіонату та першості Івано-Франківської області з футболу сезону 2013 року відбудеться 14 лютого ц. р. о 11-ї годині в приміщенні офісу ІФФФ (м. Івано-Франківськ, вул. Чорновола, 80).

Окрім дат на засідання було визначено й формат змагань «Кубок федерації імені Мирослава Думанського». Зокрема перший заступник голови федерації Тарас Клим зазначив, що назріла потреба надати турніру інший статус, попроцювати над престижністю і масовістю змагань, адже за досвідом двох останніх років явка команд на ці змагання практично нульова. Тому було вирішено вперше провести турнір в форматі дитячих змагань. Тобто запросити на перший раз три дитячі спеціалізовані професійні футбольні школи з різних куточків України. Долучити до змагань одну з франківських футбольних шкіл. Провести для них 31 травня півфінали, першого червня - у День захисту дітей - зробити дітям свято і вже другого червня - у неділю - провести фінал та матч за 3-4 місце. З цим погодилася і дружина покійного Мирослава Івановича - Ольга Володимирівна Думанська.

Кубок федерації імені Мирослава Думанського - 31 травня, 1 та 2 червня. Гратимуту футbolisti 1996 року народження.

Таож Івано-Франківська обласна федерація футболу, за підсумками вівторкового засідання, стане і співорганізатором міні-футбольного турніру пам'яті заслуженого тренера Петра Савчука, котру в минулому році організувала футбольна школа «Юніор».

Про теоретичний склад ліг та багато іншого з футбольних кабінетів нашої області - у наступному номері газети.

В.К.

МІЖРАЙОННИЙ ЧЕМПІОНАТ

Команда	I	V	H	P	R	O
1 МФК "Сопів"	7	6	1	0	17-6	19
2 МФК "Брук-Бет"	7	6	0	1	25-11	18
3 МФК "Корнич"	7	4	3	0	23-9	15
4 МФК "Дебеславці"	7	4	2	1	13-12	14
5 МФК "Турка"	7	4	1	2	21-13	13
6 МФК "Кремінь"	6	3	0	3	19-15	9
7 МФК "Джокер"	7	3	0	4	23-20	9
8 МФК "Жукотин"	6	2	0	4	12-15	6
9 МФК "Гвіздець"	7	2	0	5	15-28	6
10 МФК "Казка"	5	1	2	2	13-15	5
11 МФК "Пора"	7	0	1	6	11-23	1
12 МФК "Джурків"	7	0	0	7	11-36	0

Перша ліга

Команда	I	V	H	P	R	O
1 МФК "Нижній В."	9	6	2	1	28-18	20
2 МФК "Отинія"	4	4	0	0	13-6	12
3 МФК "Л.Слобідка"	7	3	2	2	15-14	11
4 МФК "Городенка"	4	3	1	0	20-3	10
5 МФК "ВІК"	7	3	1	3	18-19	10
6 МФК "Печеніжин"	4	3	0	1	12-3	9
7 МФК "Буковель"	4	2	1	1	16-9	7
8 МФК "Пядики"	6	1	2	3	17-29	5
9 МФК "Л.Хлібичин"	4	1	0	3	3-11	3
10 МФК "Воскресинці"	6	1	0	5	15-26	3
11 МФК "Підгайчики"	7	1	0	6	11-22	3
12 МФК "Коршів"	4	0	1	3	6-14	1

2 ліга, група «А»

Команда	I	V	H	P	R	O
1 МФК "Отинія-2"	9	7	0	2	37-14	21
2 МФК "ДЮСШ Колос"	7	6	0	1	31-5	18
3 МФК "Черемхів"	7	6	0	1	25-12	18
4 МФК "Зірка"	7	5	1	1	24-10	16
5 МФК "Жуків"	7	3	2	2	17-20	11
6 МФК "Спас"	7	3	0	4	23-23	9
7 МФК "Метеор" С.	7	2	2	3	15-24	8
8 МФК "Медвежа"	9	2	1	6	20-34	7
9 МФК "Матейвці"	9	2	0	7	18-41	6
10 МФК "Обертин"	9	0	0	9	0-27	0

2 ліга, група «Б»

Команда	I	V	H	P	R	O
1 МФК "Молодятин"	9	7	2	0	28-9	23
2 МФК "Пістинь-2"	7	4	2	1	18-9	14
3 МФК "ДЮСШ №1"	7	4	1	2	18-17	13
4 МФК "Лебедин"	6	4	0	2	17-13	12
5 МФК "Політех"	4	3	1	0	18-2	10
6 МФК "Рятівник"	6	3	1	2	16-13	10
7 МФК "В.Камянка"	6	2	1	3	17-15	7
8 МФК "Дворище"	9	2	1	6	12-24	7
9 МФК "Славутич"	9	2	1	6	14-29	7
10 МФК "Перерів"	9	0	0	9	0-27	0

2 ліга, група «В»

Команда	I	V	H	P	R	O
1 МФК "Джокер-2"	6	5	1	0	30-6	16
2 МФК "Коломия"	6	5	0	1	27-12	15
3 МФК "Шешори"	8	4	2	2	18-16	14
4 МФК "Семаківці"	6	4	0	2	25-19	12
5 МФК "Корнич-2"	6	3	0	3	22-14	9
6 МФК "Б.Березів"	8	3	0	5	16-37	9
7 МФК "М.Гвіздець"	6	2	1	3	15-16	7
8 МФК "М.Камянка"	4	2	0	2	11-8	6
9 МФК "Отинія" ветерани	4	1	0	3	6-12	3
10 МФК "Семаківці-2"	6	1	0	5	8-17	3
11 МФК "Рогіння"	6	1	0	5	7-28	3

**Шановні читачі. Наступний
номер газети «МАТЧ»
вийде обсягом
12 сторінок.
Футбольне Прикарпаття
прокидаеться!**

ЛЮБОМИР МАЛАНЮК «ШАНСІВ ЗАВЖДИ БІЛЬШЕ, А ВИБІР – ОДИН»

Любомир – футbolіст

- Гра мільйонів полонила мене, мабуть, як і усіх в ту пору – стільки себе пам'ятаю ганяв м'яча з хlopцями у дворі. Вдома особливо не боронили, адже і дід і батько любили футбол. Років із семи я почав займатися в ДЮСШ «Прикарпаття» у тренера Ярослава Притули. Однак тривало це не довго. На певний час довелося полишити тренування. За деякий час я поновив заняття, але вже на стадіоні «Локомотив» (тепер «Гірка») у наставника Анатолія Литвиненка.

- Чим були обумовлені подібні зміни?

- Мене переманили... колеги і друзі. Справа у тому, що я мешкав в одному дворі з Андрієм Нестеруком. У нас в школі (ЗОШ №18) була непогана команда. І саме під впливом однокласників та партнерів по дворових баталіях я отримав залізничну прописку і відіграв за команди різного віку до закінчення школи. Далі вступив до коледжу фізичного виховання...

- І все продовжилося традиційно...

- Звісно, захищав кольори тамтешньої команди «Каменяр». У її складі ставав чемпіоном області. Після цього був нетривалий період у івано-франківській «Барві» звідки отримав запрошення у «Нафтогазик».

- Аматорський ще, чи вже друголіговий?

- Це була остання гра сезону. «Барва» грава проти долинян, які саме здобули право за кілька місяців дебютувати у другій професійній лізі. За тогочасним Порядком у заявці команди повинно було бути щонайменше двоє виконавців 18-річного віку. Тренер «нафтогазиків» Степан Штень запропонував перейти в Долину. Майже одночасно до ФК «Калуш», також друголігового кликав мене наставник «хіміків» Іван Краснецький. Однак я вирішив залишитися у «Нафтогазику». Надовго, щоправда, я там не затримався – десь на пів року. Довелося робити непростий вибір, адже важко стало поєднувати роботу, навчання в інституті і зайнятість у професійному футболі. Тому зосередився на футболі обласного рівня.

- Не жалкуєш, що серйозно не довелося пограти на професійному рівні?

- Скажу так, життя надає безліч шансів, а вибір доводиться зробити єдиний. Не мені судити про те, чи міг я себе проявити у другій лізі. Про це радше можуть розповісти люди, які мене тренували. Може і міг

досягнути у цій царині більшого, але... Як у житті складається, так і має бути... Був, щоправда, період, коли доля, здавалося, дарувала мені ще один шанс. Коли я вже був гравцем «Автоливмашу» знаний тренер Ігор Юрченко запрошуав мене до тернопільської «Ниви», яку саме очолював. Я навіть приїздив на збори...

- Звідкіля така увага?

- Не знаю. Мабуть Ігор Миколайович пам'ятав мене по контрольних іграх команди коледжу проти «Прикарпаття». У міжсезоння подібних спарингів тоді не бракувало.

- На якій позиції ти виступав.

- Крайнього оборонця.

- Бувальщина про «Автоливмаш» сьогодні ледів не стають легендами...

- Не варто іронізувати. Хороша була команда. Самобутня. Роки проведені там залишаться незабутніми. То була хороша атмосфера, позитивна аура і колектив. «Автоливмаш» - це був вдало поєднаний сплав досвіду і молодості.

Одні імена чого варти: Олег Савицький, Михайло Гогель, Іван Лукань, Юрій Острак, Тарас Гнатишин. Ми могли попсувати нерви будь-якому супернику, хоча самі бувають міцно засідали в низах турнірки. А могли навпаки: не отримуючи ані копійки тривалий час бути лідерами. Нам то «капали» якісь гроші, то давали товаром, а ми виходили і гралі у футбол. Було це, здається, у 1998-му. У півфіналі кубка області ми гралі проти тогочасних лідерів «Пробою». У Франківську було зафіковано нічию 0:0, тож нас відразу «списали». Однак у Городенці ми повели в рахунку і за пенальти вийшли до фіналу. Щоправда там поступилися надвірнянцям – 0:2.

- У «Тепловик» ти подався у пошуках кращої долі?

- Так питання не стояло при жодному переході. Та і статків у тогочасних командах не було таких як зараз. Той «Тепловик» робив на обласній арені одні з перших кроків. Основу його тоді складали гравці-аматори. З більш досвідчених на ранніх стадіях грали Юрій Шулятицький, Олег Руденський, Сергій Кривенький. Тренував команду Михайло Гресько. Це пізніше у «Тепловик» потягнулось досвідчені гравці з «Прикарпаття» та інших профі-клубів. Два роки, що я був у команді також пам'ятні. Я достатньо грав, непогано взаємодіяв з Ярославом Веляніком на фланзі.

- Наступною зупинкою стала Надвірна...

- Точніше, що зупинкою. Там я фактично завершив активні виступи. Пограв ще у «бронзовому» сезоні «Бескида» 2001 р. медаль, правда, мені так і не вручили, та це і не важливо було. Тоді я вже остаточно вирішив зосередитися на викладацькій роботі, бо саме працював у коледжі фізичного виховання.

Арбітр Маланюк

- А як у твоє життя увійшло суддівство?

- Не скажу, що це було несподівано.Хоча ще будучи гравцем, у формі арбітра себе не бачив. Але коли завершував, розумів, що як залишуся зовсім без футболу – буде важко. Тому це був свідомий вибір. І зроби я його сам. Просто прийшов до федерації і сказав про своє бажання. Звідси все і почалося. Футбольний люд мене зізнав: за плечима був гравецький досвід, деякий викладацький авторитет. Не кривитиму

душею, спочатку було і нелегко і незвич-
но.

- Дебют у новій якості прига- дует?

- Як не дивно, але ні. Давненько це було – років 10 назад. Якщо чесно, я вже зараз не можу одразу розділити свої гравецькі і суддівські матчі. Вони для мене наче один суцільний поєдинок, що триває вже не одне десятиліття.

- Що простіше чи навпаки: грati чи реферувати?

- Однаково складно. Просто, коли ти в ролі арбітра футбол треба сприймати під іншим кутом зору, особливо різноманітні ігрові ситуації. Та найперше, добре знати правила. У нас же як зараз – всі фахово розуміються у футболі і суддівстві, та рідко хто досконало знає правила.

- Чого визначного вдалося досяг- ти на суддівській ниві?

- різне траплялося: і приємні моменти, і не надто. Але особливих «проколів» чи нарікань не було. Пам'ятних матчів вистачало. Ось тільки з визначними якось не складається.

- Особисто для тебе це суттєво? І настільки важливо?

- Не особливо. Іноді ті матчі, які більшість відносить до рядових, за емоціями, напротою ні в якому разі не поступаються вирішальним. Бувають такі протистояння, що аж іскри летять. Саме у таких іграх і перевіряється суддівська профпри-
датність усієї бригади, в таких матчах гартується ар-
бітри, підвищується їх рівень, кваліфікація. Кожен із нас прає за кар'єру обслуговувати щось вирі-
шальне – фінальну, кубкову гру чи «золотий» матч, та мені наразі це не вдалося. Схоже, черга моя ще не прийшла. Але напишіть: я в ній стою (посміхається).

- Як складається для тебе проведення ігор тих команд, у яких до- водилося грati?

- Жодних проблем. Ще продовжують грati футbolisti, з якими я виходив на поле, мене пам'ятають керівники команд, тренери, уболівальники і, як правило, ставляться приязно. Особисто мені завжди приємно повертатися на «Гірку».

- Ти строгий арбітр?

- Все залежить від того, як складається матч. Настільки це можливо, до пори до часу не застосовую дисциплінарних санкцій. Передусім намагаюся переконати словом, аргументом. Важливо одразу відчути градус гри і потім не випустити її з-під контролю. Чим майстерніші і досвідченіші виконавці у командах, тим приємніше працювати. У надто принципових двобоях роль таких виконавців-лідерів

дуже важлива і для арбітра також.

- Як сприймаєш розмови про якість арбітражу, яких останніх часом побільшали?

- Причому на різних рівнях. Тут, вважаю, не все так просто. Комусь ці розмови вигідні. І це не просто балаканина, а, переконаний, кампанія. Не виключаю, є помилки у роботі, є різна трактування ігрових моментів, вистачає суперечливих рішень, аж ніяк не упередженість... Але такі розмови – здебільшого розгойдування хвиль. І ведуть їх, як правило, ті хто до нашої справи не мають стосунку.

- Хто фахово може оцінити дії ар- бітра?

- Лише та людина, яка колись була в цій шкірі. Всі інші «поради» - пустопорожні розмови.

- Ти проводив матчі лише облас- ного рівня. А мав змогу пробитися до рівня Всеукраїнських змагань?

- Я надто пізно розпочав цю справу, і через віковий ценз вже не було сенсу лізти зі шкіри, далеко я б не пробився. Та і доводити щось комусь здайвий раз не було потреби. Довелося на початках посудити на Всеукраїнському рівні матчі ДЮФЛ, а дещо пізніше міні-футбольні баталії. Зазраз проглядається тенденція: для того, щоб досягти вершин у суддівстві треба роз-

у Прикарпатському університеті на кафедрі спортивно-педагогічних дисциплін. Коли я прийшов у 2003 році до ПНУ на вимогу часу необхідно було мати вчену ступінь. Тому я вирішив вдосконаловатися на цій царині, працював над собою, проводив дисертаційне дослідження. І сьогодні я кандидат наук, доцент з фізичного виховання і спорту.

- Досить несподіваний поворот долі...

- Ну чому ж. Це як у футболі, хочеш досягти професійного рівня, скажімо, грati у Вищій лізі, чи евро кубках – необхідно вдосконаловатися, фахово рости. Запорукою всього я бачу любов і відданість справі, яку робиш, який себе присвячуєш. І не важливо буде це футбол, суддівство, чи будь-яка інша сфера діяльності. Може саме на ниві науки я зможу з часом реалізувати свої здібності якнайповніше.

- Якою була тема твоєї дисер- тації?

- «Режими групової активності чоловіків у віці 18-25 років з різним рівнем фізичного здоров'я». Доволі актуальне на сьогодні дослідження спрямоване на ведення здорового способу життя. Простіше кажучи, якщо у цьому віці у людини є якісь проблеми зі здоров'ям, чи займається вона у цей період шкідливими звичками, то до 25 років ці недоліки ще можливо викорі-
нити.

- Багато нарікань на нинішню молодь. Які вони сьогодні студенти, з якими тобі доводилося працювати, зокре- ма студенти-фут- болісти?

- Гіперрозвинуті. Більшості їм бракує і бажання і терпіння проявити себе. Вони прагнуть досягти усього швидко і одразу. Їм не вистачає самоkritики і в той же час самооцінка завищена. Є серед них і серйозні люди, які мріють реалізувати себе у футболі. А ось перспектив сягнути цього в області, де немає професійного футболу, зараз неймовірно складно.

- Футбол, робота, поточні спра- ви. Це, здається, з'ясували. А хто, якщо не секрет, забезпечує тил Лю- бомира Маланюка?

- Природно, що сім'я. Щоправда, мій сімейний стаж значно менший за футбольно-суддівський та викладацький. Одружений я тільки чотири роки. Разом з коханою дружиною Вікторією виховуємо маленького синочка Станіславчика. Тож опісля усіх професійних клопотів якнайшвидше намагаюся повернутися додому. Моя сім'я і є моєю найбільшою перемогою у житті.

Ігор КОСТЮК

починати реферувати ледь років не з 15-ти. Ось і приходить у суддівство надто молода зміна.

Любомир Богданович – науковець

**- Мало кому відомо, що у царині
науки ти досяг певних висот. Як
так сталося?**

- «Вік живи – вік учись», або «Вчитися ніколи не пізно» - це про мене. Раніше я працював у ЗОШ №24, ДЮСШ №3, коледжі фізичного виховання. В даний час працюю

**ЮВІЛЕЙНЕ
ВИДАННЯ
"УРАГАН.10
РОКІВ ІСТОРІЇ"
ВЖЕ У ПРОДАЖУ**

Відтепер кожен може стати власником першого клубного глянцевого видання Народного футбольного клубу "Ураган". 128 сторінок цікавих історичних фактів, спогадів, відомостей про легендарних постатей та незабутні перемоги, яскраві фотомоментів та усілякі "родзинки", про які можна довідатися лише з цього видання.

Придбати ювілейний буклет "Ураган. 10 років історії" можна в офісі клубу за адресою: вул. Чорновола, 7, оф. 214 (прим. Гот. "Станіславів"), під час домашніх матчів команди, а також замовити за електронною адресою press_urgan@ukr.net. Вартість одного примірника складає 70 грн.

Для друзів клубу, палкіх шанувальників "ураганівської" команди ми підготували спеціальну дисконтну програму:

- 10% - якщо ваше замовлення становить від 5 до 10 примірників;

- 15% - якщо ваше замовлення становить від 10 до 15 примірників;

- 20% - якщо ваше замовлення становить 15 примірників і більше;

Об'єднуйтесь в групи, залучайте друзів і отримуйте знижку на ювілейне видання!

Також 20% знижка діє для наступних категорій:

- 20% - якщо ви є власником абонементу на домашні матчі НФК "Ураган" (зі знижкою можна придбати один екземпляр за наявності посвідчення);

- 20% - якщо ви є спортивним журналістом;

- 20% - якщо ви вчителем фізичного виховання або тренером з футзалу;

- 20% - якщо ви представляєте спортивне товариство та замовляєте більше 10 прим.;

- 20% - якщо ви є членом фан-клубу "Ура-Фан".

Бажаємо усім пригадати приемні моменти 10-річної історії "Урагану"!

ВПЕРШЕ В ІСТОРІЇ...

Баскетбольний клуб «Говерла» минулого вікенду вперше у своїй історії приймав участь у «Фіналі 4-х кубка Суперліги з баскетболу». Цьогоріч організатори змагань вирішили провести турнір у Львові. Можу додати, що з місцем проведення організатори не помилились. Два дні поспіль палац спорту «Галичина» був переповнений. Хоча це й не дивно, адже у суботу на вболівальників чекало «галицьке дербі» між «Політехнікою» та «Говерлою».

Зовсім нещодавно у Львові місцева команда зуміла переграти франківців, що додавало більшої інтриги цьому поєдинку. Додало гостроти матчу і той факт, що «говерляни» привезли з собою багаточисельну армію вболівальників, власну групу підтримки та навіть талісмана! Було схоже на те, що Львів просто не очікував цього. Адже в той вечір у «Говерли» виходило абсолютно все!

Кубок Суперліги. 1/2 фіналу

"Галичина" - "Говерла" - 66:81 (17:20, 24:20, 13:19, 12:22)

26 січня 2013 року. м. Львів, ПС "Галичина", 1200 глядачів.

Судді: Борис Шульга, Андрій Бабик, Володимир Педєєв. Комісар: Лариса Шабанова

Галичина: Мітчелл (6 + 4 передачі), Алферов (0), Стефанишин (12), Лі (11 + 7 подборов), Вукосавлевич (16 + 9 підбирань), Васильевич (9 + 4 передачі), Іконіч (8), Салтовець (2), Шкурупій (2), Давидюк (0), Зубрицький (0).

Говерла: Буренко (6), Дайкс (18 + 5 передач), Фрасенюк (4), Лемик (13 + 5 підбирань), Пітерсон (11 + 6 підбирань), Пірсон (13 + 3 перехвати), Убака (8 + 6 підбирань + 4 передачі), Ревзін (5), Дзюба (3), Чемякін (0).

Насправді ж у першій половині гри вболівальники побачили доволі рівну гру, адже у такому матчі ніхто й не хотів поступатись. Відзначимо певний «кам-бек» господарів майданчика, котрі в другій четверті зуміли відіграти відставання у сім очок та на велику перерву піти лідерами 41-40.

Проте, друга половина гри була за «Говерлою», якій вдалося нейтралізувати найгрізнішу зброю львів'ян – Владана Вукосавлевича. Протягом третьої десятихвилини івано-франківська команда, яку за собою повів Кіндел Дайкс, вийшла вперед, лідеруючи +5. А за три неповні хвилини до фінальної сирени прохід Ярослава Лемика приніс «Говерлі» перевагу в десять очок, яка в підсумку зросла до 15 балів. Невипадково кінцівку зустрічі «ведмеді» догравали українським складом.

У підсумку найрезультативнішим гравцем півфінального матчу став захисник «Говерли» Кіндел Дайкс, на рахунку якого 18 очок і 5 передач. По 13 очок здобули Райан Пірсон і Ярослав Лемик, який, крім того, зібрав 5 відськоків. Капітан «говерлян» Тревіс Пітерсон відзначився 11 очками та 6 підбираннями.

А далі був фінал... Суперник був доволі непростий, адже «Ферро-ЗНТУ» із Запоріжжя вважали фаворитом кубку ще далеко до його початку. Це і не дивно, бо ж запоріжці мали нагоду здобути трофеї вдруге поспіль.

«Говерла» старалась, показувала все на що здатна, але цього було мало. Ренді Калппера було неможливо зупинити. В підсумку, фактично цей баскетболіст самотужки обіграв івано-франківську команду.

Кубок Суперліги. Фінал

"Ферро-ЗНТУ" (Запоріжжя) - "Говерла" - 87:69 (23:26, 24:15, 24:15, 16:13)

27 січня 2013 року. м. Львів, ПС "Галичина", 1000 глядачів.

Судді: Борис Шульга, Владислав Ісаchenko, Андрій Бабик. Комісар: Роман Рижик

Ферро: Буцький (10), Калппер (27 + 7 передач), Рибалко (16), Дикий (4), Мур (10 + 17 підбирань + 3 перехвати), Гуйн (15 + 12 підбирань + 6 передач), Вернер (5 + 9 підбирань + 3 перехвати), Лебединцев (0).

Говерла: Буренко (6 + 3 перехвати), Ревзін (3 + 4 передачі), Фрасенюк (0), Пірсон (20 + 14 підбирань), Пітерсон (9 + 9 підбирань + 2 блок-шота), Дайкс (22), Убака (5), Лемик (4), Дзюба (0).

Насправді ж якби не ривок «Ферро-ЗНТУ», організований номінальними господарями наприкінці другої четверті, «Говерла» мала непогані шанси завершити першу половину за рівного рахунку... Принаймні вдалий старт від новачка команди Павла Буренка, а також агресивна гра Кіндела Дайкса і Райана Пірсона в нападі дозволяли «ведмедям» майже двадцять хвилин грати на рівних із запоріжцями. Але Ренді Калппер, який ще до великої перерви здобув 20 очок, забезпечив для своєї команди перевагу у шість очок. Проте, здавалось, що таке відставання франківцям було під силу відіграти...

Але вже в середині третьої четверті команда із Запоріжжя, потужно провівши п'ятихвилинний ігровий відрізок, повела з перевагою у 15 очок! Надалі перевага «Ферро» трималися в межах п'ятнадцяти пунктів, незважаючи на активну гру Кіндела Дайкса. А після того, як Кіндел отримав важку травму, то на «кам-бек» «Говерлі» годі було й сподіватись, що і призвело до цілком закономірної перемоги «Ферро-ЗНТУ».

По завершенні гри відбулося нагородження команд, а також MVP Фіналу Чотирьох Кубка Суперліги – Олександра Рибалка. І саме капітан запоріжців здійняв над головою красень-кубок.

Денис РУДНИЦЬКИЙ, foto superleague.com.ua

ЗНАЙОМТЕСЬ: НАТАЛІЯ РИМИК

Як ми вже писали у попередньому номері, краса може врятувати світ. Саме тому у цьому випуску «Матчу» хочеться більш детальніше познайомити вас із тими, хто рятує свою красою Івано-Франківщину. Отож, знайомтесь – Наталія Римик!

- Розпочнемо з традиційного. Наталю, розкажи нам про себе.

- Мене звати Наталія, я народилась і проживаю в місті Івано-франківську. Весела, непосидюча, кмітлива, позитивна – саме такою мене бачать друзі.

Моє хобі танці та аеробіка, бо саме тут я знаходжу себе. Свій вільний час я проводжу зі своїми друзями, відвідуючи різноманітні розважальні заклади нашого міста. Дуже люблю фільми і музику.

- А як розпочалась твоя історія з «Говерлою»?

- Одного разу я дізналася про кастинг у групі підтримки БК «Говерла», успішно його пройшовши я почала танцювати там. Хочу зазначити, що моя історія з клубом вже є досить довгою.

- Що ж тебе найбільше приваблює у танцях?

Якому стилю надаєш перевагу?

- У танцях мене приваблює, як би це банально не звучало, абсолютно все! Але більше за все мені подобається стиль «ragga», можу сміливо сказати, що це мій стиль.

- Розкажи будь ласка про групу підтримки?

- У нас класний, приємний, злагоджений колектив. Саме тому хочеться ходити на тренування, займатись, вдосконалюватись. Саме там я знайшла для себе дуже хороших та щиріх друзів.

- Чи цікавишся ти різними видами спорту?

- Зацікавлена виключно баскетболом і танцями (сміється).

- Наталю, які ти знаєш футбольні клуби на теренах Івано-Франківщини?

- Чула, що колись була команда "Прикарпаття", але як мені відомо, то вона вже припинила своє існування.

- Кого з футболістів нашої області знаєш?

- На жаль, футбол не є моїм захопленням, тому мені якось важко відповісти на це запитання.

Д.Р.

У наступному номері читайте наступну розповідь про дівчат, що солодкі, «як вишня» :).

Смішні фрази наших і чужих:

1. Олег Лужний (головний тренер "Таврії"):

- План на гру? Ми від "фонаря" написали склад і почали грата.

2. Роман Григорчук (головний тренер "Чорноморця"):

- Стадіон заповнений вщерть, а на табло - 1:5

3. Мірча Луческу (головний тренер "Шахтаря"):

- Будемо думати і ретельно аналізувати, що робити з Чигринським. Практично кожного тижня у нього з'являються якісь проблеми.

4. Володимир П'ятенко (головний тренер "Металурга" Д):

- Результат матчу - це наше нехлюстство. Рано повірили, що вже виграли. Як я не намагався доступкатися, докричатися, мене не почули.

5. Анатолій Дем'яненко (головний тренер "Волинь"):

- Кожна гра додає сивини на голові.

6. Сергій Погорілий (голкіпер "Таврії"):

- Колишня команда - це як колишня дівчина. Зустрілися на вулиці - і пішли далі кожен своїм шляхом.

7. Олександр Севідов (головний тренер «Говерли-Закарпаття»):

- І зараз до мене доходять чутки, що окрім гравці порушують режим, гуляють в нічних клубах. Таких футболістів будемо виставляти на трансфер.

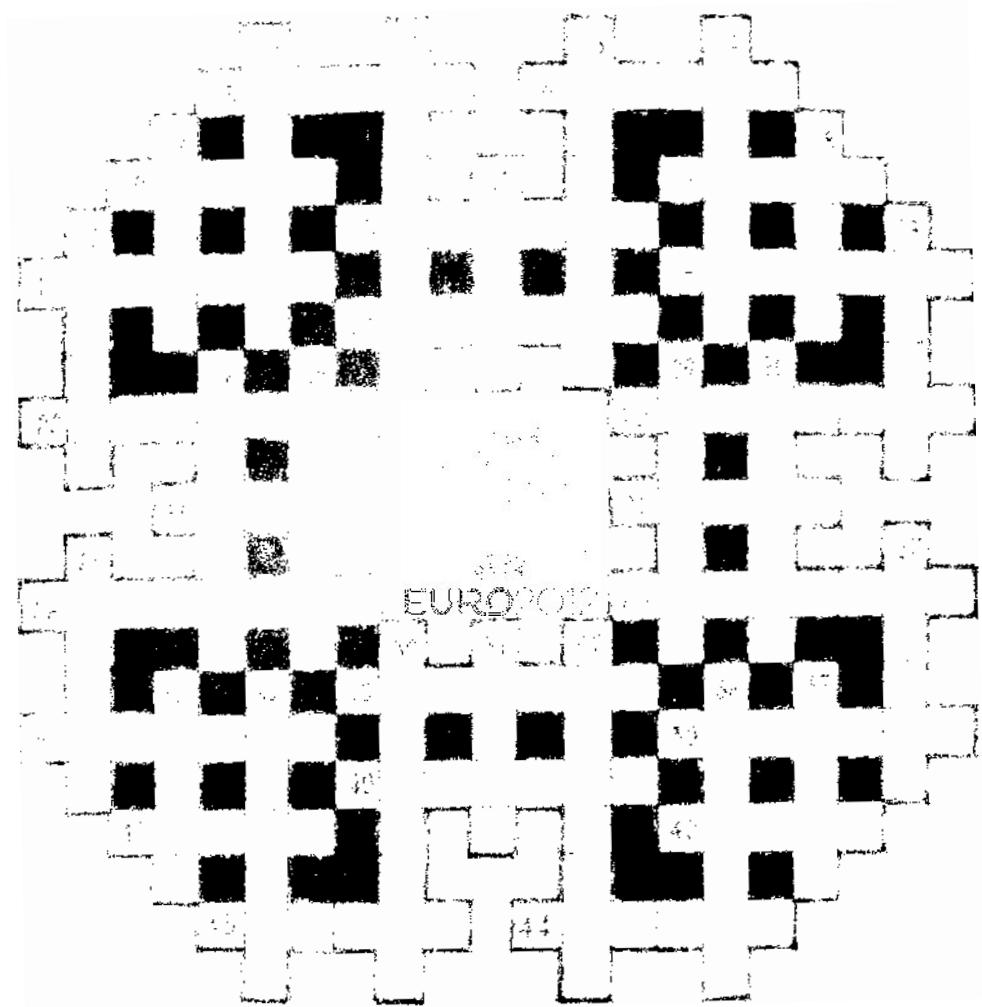
8. Білл Шенклі ("Ліверпуль" 1959-74): "Футбол був у його крові але на його ноги це не впливало".

9. Кевін Кіган ("Ньюкасл" 1992-97): "Якщо гравці у віці 33-34 роки не будуть обережні, то перед наступним чемпіонатом світу їм буде вже по 37-38".

10. Боббі Робсон ("Ньюкасл" 1999-2004): "Гаррі Спіл ніколи на грав краще, не виглядав поганеші і не був страшнішим".

11. Рууд Гуліт ("Челсі" 1996-98): "У нас в руках було 99% гри. Через останні три проценти ми й поступилися :))"

КРОСВОРД: «ВІДЛУННЯ ЄВРО»

По горизонталі:
По вертикалі:

5. Гравець збірної Росії. 6. Гравець збірної Англії, учасник Євро 2012. 9. Гравець збірної Франції. 11. Гравець збірної України Євген... 13. Гравець збірної Греції. 15. Гравець збірної Іспанії. 16. Гравець збірної Іспанії Альфонс... 17. Найвідоміший гравець збірної Португалії. 22. Гравець збірної Португалії. 23. Гравець збірної Іспанії. 24. Гравець збірної Німеччини. 25. Гравець збірної Греції Теофаніс... 28. Гравець збірної Італії Клаудіо... 29. Гравець збірної Греції Іоаніс... 35. Гравець збірної Росії Роман... 38. Гравець збірної Греції. 39. Гравець збірної Хорватії та дніпропетровського «Дніпра». 40. Гравець збірної Німеччини Бенедикт... 41. Гравець збірної Польщі Дам'єн... 42. Гравець збірної Португалії Бруну... 43. Гравець збірної Португалії Рубен... 44. Гравець збірної Польщі.

Примітка:

кросворд ЄВРО-2012.

Любомир Нешпір, с.Слобідка, Галицький район.

Оголошення!

Івано-Франківська обласна федерація футболу повідомляє про початок роботи «Школи футбольного арбітра».

Початок навчання в школі 31.01.2013 року о 17:00 год. в приміщенні Івано-Франківської обласної федерації футболу, вул. Чорновола 80.

За детальною інформацією звертатись:

- **директор школи Овчар Михайло Михайлович тел.моб. 050-433-46-13;**
- **секретар обласної федерації футболу Дем'янчук Тарас Романович тел.роб. 3-11-14, тел.моб. 066-398-19-54.**